

77

MEMORIAM

VIRI

MAGNIFICI NOBILISSIMI ET CONSULTISSIMI,

DOMINI

BRODERI

PAULLI,

I. U. D. & REIP. HAMBURG.

CONSULIS MERITISSIMI

NOMINE

PROFESSORII COLLEGII

POSTERITATI COMMENDABAT

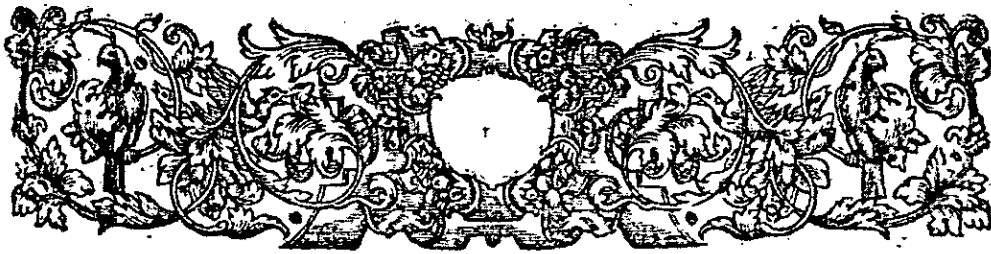
HENRICUS SIVERUS,

GYMNASII HAMB. PROF. PVBL.

ET NUNC RECTOR

IPSO EXEQUIALI DIE, QUI FRAT XXVII JAN.
A. C. 1680 LXXX.

Typis GEORGI REBENLINI, Senatus, Gymnasii
& Scholæ Ioan. Typogr.

LECTORI S.

BRODERUM PAULI, Magnificum Virum, & Hamburgensis Reip. Advocatum, Syndicum & Consulem per annos L præclare meritum gratæ Posteritati sistere, & schematicum biographicum Senis octoginta duorum annorum excellentium virorum vitis annectere propter personæ dignitatem & meritorum copiam difficilius esse video, quam non nemo putaverit. Præstabit tamen summa decerpisse cacumina, quam tacendo merita DN. CONSULIS suppressisse, ne aut ingrati, aut silentio vitam transigentes, aut laude digna dissimulantes videri possimus. Malumus igitur pauca loqui, aliisq; uberiores de vita ejus ansam præbere differendi, imò commentandi, quam intempestivè & sine ratione tacere. Recepto more *ducamus lineas in tabella*, quæ nostra phrasis est; totum aliq; curriculum, vitamq; Ejus, tum ut in luce omnium tum ut privatim acta est, omnibus circumstantijs locupletatam non sine laudum cumulo in scenam afferant, nos contenti indice digito tria illa potiora capita: Ingressum, Progressum & Egressum Meritissimi DN. CONSULIS nudè indicasse, accingimur operi. Ingressus est hanc lucem A.C.M D LXXXVIII d. III Aug. in civitate Husensi, factis in vicino Ducatu notâ, Avo Paterno, Nobil. & Amplissimo Viro DN. JACOBO PAULI, ejusdem civitatis Præsidi à Serenissimo Principe constituto: Materno verò Nobil. & Prudentissimo Viro DN. BRODERO DOSE, Consulium dictæ civitatis & numero & ordine quoq; primo. Patrem venerabatur Amplissimum

3

plissimum DN. JOHANNEM PAULI, Senatorem
 & hunc Hulenlem, quem hujus seculi anno XIX
 mens. IV. d. III. sibi ereptum pietatis, quæ filium de-
 cet, memor multis composuit Lacrymis. Ipse no-
 vennis puer adhuc nobil. & præstantiss. Matrem
 ANNAM, natam DOSLAM, laudati DN. BRODERI consu-
 lis Filiam elatam luxit, quam jacturam annis unde-
 cim ante beatam Patris optimi emigrationem exper-
 tus est, A. C. MDCVII d. V. Augusti. Triennio an-
 te svavisimi Parentis è vita excessum, natus annos
 XVII, Lunæburgum mittitur. Erat is epochæ Chri-
 stianorum MDCXV. Substitit ibidem ad nup-
 tium usq; paternæ mortis, quo tempore insignis ille
 stili Magister & didacticus celebris, qui postea factus
 est noster, DN. M. Johannes Starckius, ibidem Scho-
 læ Rectoris munere fungebatur, qui jam illâ ætate
 (erat enim vix viginti annos natus) solidiorem ejus
 in fundamentis Christianæ Fidei cognitionem, cum
 insigni græci latinq; sermonis peritiâ, publicè pri-
 vaticq; non semel confessus est & prædicavit, hoc
*gratis discipulorum numero hunc in pri-
 mis albo lapillo adscribendum.* Neque unquam memo-
 riam bene meriti informatoris in extrema ætate Beatus
 DN. CONSUL deposuit, cui religio erat, sine præsa-
 fatione honoris optimi Starckij, per quem profecerat
 vel obiter saltem meminisse. Sed comitabimur illum
 Witebergam euntem, quod XIX hujus seculi anno
 factum est, quo tempore justo DEI judicio Germa-
 nia nostra bello gravi & miserâ monetæ corruptione
 affligebatur. Post biennium Lipsiam adiit, ibique
 exegit nobile triennium à Celeberr. JC. DN. *Wilhelmi
 Smuckii* & aliorum virorum, quorum literatus Or-
 bis novit nomina, ore pendens. Harum Academiarum
 laudes promere velle esset facem accendere in meridi-
 e. Iactis ita in studio Humanitatis, Historiarum, Politi-
 co, & Juris tandem Publici & Privati fundamentis
 XXVI. annos natus Argentinam, egregium illud non
 Allatiæ tantum, sed totius Germaniæ decus, propera-
 bat,

4

bat, ubi per semestre tantum spatium, ut & in celebri Rauracorum & Helvetiorum Basilea [quam ab Aenea Sylvio, postea Pontifice Romano, & Petro quoque Ramo paucis, sed elegantibus verbis descriptam habemus] substitit, nunquam otiosus, sed illud *Hoc age*, & *Dic cur hic*, semper in oculis & mente circumferens. Sed properandum, ut per nivosas Alpes, ventosasque & difficiles, hyberno praesertim tempore, ut Chytræanum Hodceporicum vocat, in Italiam tendentem speculemur, transcendentem cautes, & in Italiae locis celeberrimis *piè* & *cum fructu studiorum* viventem. Confecto itinere, Imperialis Camerae Iudicium per biennium: ipsa verò Magni Caesaris aula, quæ tum Viennæ Austriae erat, jam Pragam Bohemiae translata, per semestre illum tenuit. Redit Helmæstadium, celeberrimam Academiam Iuliam, ejusque Excellentibus in studio Iuris Doctoribus ita se commendat, ut applaudentibus omnibus XXXI ætatis anno hujus seculi XXIX præstandis cum laude præstitis præmissisque, utriusque Juris Doctor publicâ auctoritate & voce renunciatus sit. Non ignotum illi, *non bene vivi sine sociâ*, esse hanc divinam Ordinationem, Deo gratam & Humano generi salutarem, neque illum malè confuisse illis, qui justæ & provecæ ætatis sunt, qui dixerit: *Expers conjugii non bene vivit homo*. Circumspiciens igitur, quam thori eligeret consortem, divino intuitu invenit Nobil. & castiss. virginem CATHARINAM, præstantissimi & integerimi Viri DANIELIS von Sanger/ civis & Mercatoris Hamburgeris Filiam carissimam, cum qua per XXXIV. annos in conjugio suavi, sine querelâ vixit, sex thori suavissimis Pignoribus, filiis quatuor, duabus verò filiabus cælitus donatus. ULRICUM dico, magnæ Ipei sed brevis ævi puerum, ut pote, qui sexennis ultimo anni XXXVI. die vitam cum morte commutarit. Neque superstes fuit aliud par suavissimum optimorum filiorum fratrumque, JOHANNEM ADOLPHUM dico, & DANIELEM. Priorem enim eodem

eodem XXXVI anno, sed II. Februarii die, & fratrem
 eius anno LIV d. XII. Decemb. vidit efferri tristis &
 filiorum carissimorum vitæ non minus, quam bonæ
 vitæ sive accuratæ educationis amantissimus Pater.
 Placuit tamen Divinæ Majestati numerum Libero-
 rum Magnifici DN. CONSULIS senarium in duas divide-
 re partes & unam quidem recipere in cælum, alte-
 ram verò in præsentissimum ejus solatium Patriæq;
 commodum relinquere terris: utinam adhuc diu
 Nobilissimum & Consultissimum Virum DN. ULRI-
 CUM PAULI, U. J. L. & Advocatum putà, quo
 filio DEUS illum non longè post mortem filii ^{suavis}
 beare voluit, cum pari Nobil. & præstantissima-
 rum Sororum, ANNA, inquam, CATHARINA cum
 V. Nobil. & Consultissimo DN. ALBERTO SCHRÖ-
 TERINGIO U. J. L. b. m. casto matrimonii vin-
 culo copulatâ, & MARIA ELISABETHA, quæ ve-
 nit in thorū V. Nobilif. & Amplif. Dn. IOANNIS HEN-
 RICHI SIMONIS, U. J. D. & causarum Patroni. Ne-
 potes neptesq; sex vidit Avus suavissimus, ex quibus
 ruente anno præcedente par unum desideravit. Su-
 perstites fervet Deus regatq;. Non passa sunt ma-
 gna cælitus concessa dona latere in obscuro Magnifi-
 cum DN. CONSULEM. Ut igitur nihil dicamus de
 oblati alibi vocationibus, neq; de novennio illo,
 quo patronum egit causarum in diversis judiciis, &
 alia nonnulla omittamus scientes, hoc addimus, il-
 lum à Rep. nostra Syndicatus honori & oneri A. C.
 XXXIX d. XII Martii admotum esse, quo in officio
 gravissimo honoratissimoq; per annos XXX fidelem
 Reipublicæ operam præstitit. Loquantur, me tacen-
 te, scripta publica, labores, itinera, pericula. Om-
 nia pro Salute Reipublicæ. Vir magni ingenii, ra-
 ræq; diligentiae, nunquam ferè otiosum trahebat
 spiritum, per diem & quandoq; perniox in meditationi-
 bus, colloquiis, lectione, scriptione. Loquantur susceptæ
 legationes ad Magni Cæsaris Aulam, Comitiam &
 Con-

6

Conventus Imperii, Reges, Electores & Principes, & fidelissimæ quidem diligentissimæque semper, sæpius quoque felicissimæ, DEO gratiam largiente, expeditiones. Quid de ejus in Gymnasium nostrum & Bibliothecam Publicam Hamburgensem meritis dicam? Dicam nihil, cum vel sola hæc res justam exigat orationem. Auctoritate igitur conspicuum, meritisq; & rerum usu, tum ætate gravem, [erat enim annorum duorum & septuaginta] CONSULEM Reip. electum vidimus, cui officio quam arduo, quam difficili, cuius tot molestiæ comites sunt, & in quo verè *fructus bonos oneris, fructus honoris omnis*, pro viribus Divinitus concessis per decennium ferè præfuit. Præfuisset ei diutius & ex voto, nisi gravi lapsu esset attritus octogenarius. Dum enim aliquid colligit & multamente volvit, per lubricum pavementum, fallente vestigio, cecidit, non sine præsentium consternatione, qui tamen, dum prosterinitur subito, frustra extendebant dextras. Lecto igitur affixus jacuit per annum integrum, neq; tamen ita affixus & afflictus omnem pro Reip. Salute curam deponere potuit. Rationes interim vitæ subducens humillimè divinam deprecatus est Majestatem. Ita enim ad beatum ex hac mortalitate exitum se preparabat, vitæque latur & robore exitus inter gemitus & suspiria liberorum pio & placido obitu SERVATORI animam reddidit. Factum id A. Christiano LXXX, d. XIX Januarii, circa dimidiatam tertiam pomeridianam, postquam in terris annos LXXXI, menses V & dies XVI vixerat. Defuncto corpori, quod terræ in templo Cathariniano creditur, iusta solventur hodie, inque funere ornando memoriaque Meritissimi Dn. Consulis conservanda desiderabitur nihil. Fuit ille, sed nobis. Est adhuc, eritque in gloriam DEI & gaudium suum æternum. Translatus est nobisque sui immortalem reliquit memoriam. Fidem memoriæ Senatûs Populique & tot magnorum virorum extra urbem,

bem, quibus innotuit, & cum quibus versatus est, ap-
 pellamus. Non cum corpore extinguuntur animæ.
 Placet ita DEO nostro, placet Christianis, placet Sapi-
 entibus. Illud [Si] Taciti (*in vita Agricola* c. 46.) non
 moramur, sed dubitationem potius dolemus gentilis
 Romani Equitis. Fundamus pias ad DEUM preces,
 ut jacturam refarciat; ut Ecclesiæ, Gymnasio & Scho-
 lis, utque universæ bene sit Republicæ, & omnibus in
 illa viventibus. Consoletur ille, quarum corda pro-
 ptere dolore concussa sunt, Nobilissimas in luctu con-
 stitutas familias, fervetq; illas in posterum ab istius-
 modi cladibus diu liberas. Tu verò Meritissime DN.
 CONSUL, tot pro Patria curis & molestiis contrite,
 tot exhauste laboribus, iisque molestis & operosis, in qui-
 bus tamen Te patientem præbuidisti & impigrum, quia
 ad quietem Te composuisti, quieti traditus dormi, us-
 que dum finito hujus ultimæ tempestatis decursu à Di-
 vine Majestatis Legato, tubicine mortuos excitante &
 compellente, ultima nobis dicatur dies, ubi, quotquot
 in CHRISTO obdormiverunt, in cœlo summo honore
 erunt & nomine, cujus magnitudinem & Majestatem so-
 li Omnipotentissimo notam, piusque expectandam in
 hac tenebricosa valle aut eapere aut describere mortali-
 um poterit nemo. Hanc Tu, mi JESHUË ANTONIO,
 iuste Judex nobis largire!

Scrib. Hamburgi A.C. 1704. MDCCLXXIV.
 MDCCLXXIV.